

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiae, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

De Fideicommissis, Primogenitvris, Et Majoratibvs

Luca, Giovanni Battista de

Coloniae Agrippinae, 1690

Disc. XXXI. Bonon. fideicommissi de Volta. De eadem materia, ut sub
 nomine masculorum exfœminis veniant solùm masculi immediati; Et an
 tali casu masculi mediati descendentes per duplex medium ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74060](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74060)

bis solo seu electione passiva tanquam Canonicus seu Collegialis, utpote diversam personam representans,

Minus etiam subsistebat quartum motivum; Litterae enim in puncto juris vera sic conclusio, quod de nullitate ratione iure dicere non possit tenuis, sed ipsemer qui iure pretus fuit, ut per Feder, de Senis conf. 148. & conf. 241. utrobius in fine cum concordantibus per Buratt. decis. 351. num. 4. Attamen cestabat applicatio ex facto, dum de dicto contemptu ab eodem oppositum fuit; Et quod subsequuntur mortem civilem dicti opponentis pariter id nil relevabat, Tum quia prima seu simplex professio, quae fit in Societate Jesu non inducit mortem civilem, seu inhabilitatem ad acquirendum ac retinendum, cum haec sequi dicatur ex alia magis solemnissima professione, qua post longam probationem in Religionem emit-

ti solet, vulgo nuncupata quarti voti, ut per Rotam apud Martin. Andr. decis. 78. & decis. 32. par. 9. recent. & passim; Tum etiam quia postquam dictus ita contemptus in statu habili de ejus iure pretu ac nullitate actus opposuit, talis ita detecta nullitas cefare non dicitur ob dicti opponentis cessationem,

ut ad litteram probat textus in cap. auditus de electione, ubi scribentes communiter, & de axiomatica, ut quod jam est nullum ita convalescere non possit Barbos. axiom. 164. num. 10.

Demum quod quintum ac ultimum motivum cuiusdam non scripta aequitatis ob inconvenientia exinde resultantia, (et quod verè fuit unica & potissima causa resolutionis,) dicebam forte cum aliis quo ira impetu, proſus improbabile videri, quod in praecedentibus resolutionibus coram Melio, adversus descendentes ac de sanguine testator processum esset cum iure stricto rigore, negligendo absurdum & inconvenientia ut supra, & quod cum penitus extranei in concurso descendenterum ac de sanguine haberetur ratio absurdorum & inconvenientium, contra regulam quod quisque juris. Et ulteriorius dicebam, quod in electionibus ad Episcopatus aliasque Dignitates, & fortius in illa Summi Pontificis, quae est summa rerum, maxima resultant scandalum & inconvenientia ob earam retractationem ex causa nullitatis, sed si haec subsistit, illa non curantur, cum similibus; Ideoque merito ista causarunt dictis fratribus satis proficiam concordiam, per quam plus tutè obtinuerunt, quam importaret incerta alea fortis, quatenus nova iuribus solatio facta esset.

BONON. FIDEICOMMISSI DE VOLTA.

PRO
MARCHIONE CAMPEGGIO.
CVM
COMITE PASELLI.

Casus varie decisus per Rotam.

De eadem materia, ut sub nomine matrum ex feminis veniant solum filium matrem immediati; Et an tali casu masculi mediati descendentes per duplex medium feminum excludant ulteriores fratres transversales vel extraneos exceptione textus in l. cum avus, & l. cum tissimi.

S V M M A R I V M.

- 1 Fatti series,
- 2 Resolutiones cause.
- 3 De regula, ut vocatis masculis seminarum, matrem immediati, quam mediati, & de linea
- 4 De rationibus, ob quae testatores soleant res ipsas immediatos ex feminis.
- 5 De eadem regula, de qua supra: num. 3, ut res omnes mediati, & immediati.
- 6 De doctrina Aretini ad materiam test. in l. cum avus, & l. cum acutissimi, & num. 10.
- 7 Sensus auctoris, quod moriturum deducatur ex l. cum avus, & l. cum acutissimi, vel non sufficiens esse necessarium in casu.
- 8 Leges predictae non habent locum, quando tales plius cogitavit, sed certam qualitatem auget.
- 9 Doctoribus referentibus simpliciter dictum dico. Et non examinantibus articulatum non est legimus.
- 10 Expenditur doctrina Aretini de quanum.
- 11 Consideratur differentia inter istum casum, & in quibus curatum non fuit de absurdo posse per dictas ll. cum avus, & cum acutissimi.

D I S C . XXXI.

A Ntonius Volta unicam habens filiam licet ac uxoris ventrem prægnantem, quem partus esset masculus, istum hæredem infra si vero feminam, utramque institutum sub onerari tuendi ejus hæreditatem etiam eis adhuc vivente primo filio masculo ex una ipsarum nascitur, atque totaque ejus linea masculina fidei communione perpetuum instituit, ac successivè ad favorem alterius filiorum masculorum earumdem de linea masculina, qua defecit, vocavit Ursinam sororem Antonii Campeggio nuptam, ejusque filios & descendentes in perpetuum cum onere renovandi ejus familiam per assumptionem nominis & insignium, ac hereditandi ejus domum relicta dictis filiabus congruo te de qua agitur in hac eadem Bonon. sub tit. de dicta 12. Ex ventre prægnante orta est feminam, Annam nuncupata, que filiam habuit Olympiam, & ea prædefuncta, Antonium Pasellum, ex dicta Olympie filio etiam prædefuncto pronepotem quem libredem reliquit. Unde sequuto ejus obitu, cum licet altera filia ingressa esset Monasterium, Martinus Thomas Campeggius ex dicta Ursina filio neque prætendens factum esse casum dicta substitutione ejus favorem, judicium immissionis instituit contra dictum Pasellum, & introducta causa in Rea Regiam Albergato, sub die 10. Decembris 1664, ad eiusmodum proditi resolutio, adversus quam concilium nova audiencia, & assumpta disputatione, ex parte

Pafellii, excitatum fuit motivum ex dispositione textus in l. cum avus ff. de condit. & demonstrat. & l. cum acutissimi Cod. de fideicom., sed fuit rejectum ac perlitum in decisus sub die prima Februario 1666. Verum concessa altera Audiencia super hoc motivo tantum, & reproposita causa 28. Iunii ejusdem anni, recessum fuit à decisio, canonizando dictum motivum, atque hæc secunda resolutio Pafellio tantum informata confirma fuit 17. Iunii 1669. coram eodem, ad quorum ultimorum resolutionum normam expedita finis sententia Pafelli absolutoria, à qua pendet applicatio.

In primis duabus resolutionibus processum fuit cum eidem regulis seu conclusionibus iam firmatis in Bonon. fideicommissi de Barberijs, & in Bonon. fideicommissi de Amoriniis, quibus in discursibus proxime precedebantur, & in plerisque aliis, quod scilicet quævis vocatis masculis, præsentim ex feminina, certa regula sit, attendi solum sexum, non curata unicitate vel duplicitate mediæ feminini, cum idem resultet effectus. Attamen certa etiam est limitatio ex contraria testatoris voluntate desumpta ex verbis deontanibus etiæ sentiisse de masculis immediate procreatis ex feminis, earumque linea masculina, quæ verba in hac facti specie videbantur nimis clara & litteralia, ut potest præcise personalia, plures etiam reperito termino linea masculina, atque in prima decisione bene exprimitur ratio, de qua supra in Parmen. discurs. 28., ob quam propria familia renovatio demandari solet in masculis immediatis ex foemina agnata, non autem in mediatis ex duplicitate feminina, quarum secunda est cognata, cum ita tales partus à propria familia & agnatione omnino extranei remaneant.

Cui rationi generali, aliam in ista causa addbam ego speciem satis probabilem, ponderatam à simili supra dict. 11., quod scilicet testator jam esse probabiliter certus, quod ejus filia de satis conuadate provisa, & cum tam magna spe ad favorem primi filii masculi, satis qualificata matrimonio cum familis nobilibus ac primæ classis contractare carent, incertus autem erat, quibus familias essent nuptura filia vel ulteriores descendentes ipsarum filiarum. Hinc proinde voluit hoc secundo casu ejus familiam potius renovari in personis de adeò nobilibus & qualificata familia Campeggiorum descendenterum ex eius foro quam in obscuris, ac incertis familias ex quibus esse possent masculi ex ulterioribus feminis procreandi, licet casus dederit quod etiam secunda feminia nobiliter nupserit.

In posterioribus vero decisionibus principale ac totum constitutum fuit fundamentum in allegata l. cum avus, & l. cum acutissimi, atque in absurdo ut descendentes testatoris excludantur per transversales, qui extraneorum nomine in iure consentur, procedendo cum superioris dicta regula, de qua late apud Bellon. iun. conf. 72. & 73. Larream dict. 34. & 34. Altograd. conf. 66. lib. 2., & alios pro masculis mediatis cumulatos suprà in d. Parmen. dict. 28., & per Rotam dict. 6. par. 1. divers. dict. 402. num. 25. & sequen. par. 9. apud Celsum dict. 14t. num. 6. & sequen., & in aliis, quod scilicet cum omnes masculi vocati sint æquè cognati, ac de extraneis familias, parvioriter illam testatoris fictè renovatur, nil refert, an medium femininum sit simplex vel duplex; Illud etiam potissimum considerando, quod testator simpliciter vocavit filios dicta Ursina absque restrictiva ad masculos per masculum cum qualitate immediata, unde propterea censetur idem voluisse in filiis & descendantibus filiarum.

Magnum, & fortè originarium fundamentum constituendo in doctrina Angelii Aretini de testamentis glo 79. nu. 7. & 8. vezj sc. cui fortè &c. inter tractatus magistri tom. 8. par. 1. fol. 6., quem refert & sequitur Rusticus in l. cum avus lib. 3. cap. 4. sub n. 19.

Scribens ego pro Campeggio, etiam cum sensu veritatis, dicebam dictos terminos textus in l. cum avus, & l. cum acutissimi adeo magnificatos, extraneos videri à casu, eoque, vel non sufficere, vel non esse necessarios, unde præsertim ultima decisio, quæ committit hoc motivum cum regula utsuprà militante ad favorem masculorum mediatorum iuxta decis. 6. par. 1. divers. cum aliis allegatis, fortè aliquo equivoco laborare videtur; Siquidem, Aut dicimus, quod non urgeat testatoris voluntas super immediata qualitat, ita ut non intraret limitatio, de qua supra in Parmen., & duabus Bononien., & tunc opus non est recurrere ad motivum dictarum legum, dum masculis mediatis absque hoc refugio afflitr dicta receptissima regula, unde propterea esset dare causum, quod habens vivum & copiosum fontem perennem, curaret pro siti explenda mendicare incertam ac dubiam aquam ex puto vel cisterne, & sic videbatur, quæ necessitas subflet configendi ad dictam doctrinam Aretini, quæ ut infra est potius dubia & incerta, seu non applicabilis.

Aut econversò dicimus, quod ex testatoris voluntate ut suprà versaremur magis in casu limitationis, quia nempè testator senserit solum de certa specie masculorum ex feminis agnatis immediatis procreandorum, & tunc non intrant dictæ leges ex receptissima theorica Bartoli in eadem l. cum avus num. 4., de qua ceteris relatio Rusticus dicto lib. 3. cap. 4. num. 1. & sequen. Capra conf. 18 Spada conf. 252. lib. 3. Altograd. conf. 61. num. 13 & sequen. lib. 1. & ceteri apud Fusar. quest. 402. num. 127., latet bene Molina de primogenitura lib. 3. cap. 5. n. 32., quod scilicet si testator cogitavit de filiis & descendantibus, sed in eis certam qualitatem adsecit, tunc alii dictam qualitatem non habentes dictarum legum beneficio juvani non possunt, ex ea clara ratione, quod dictæ leges inducunt solum quandam supplicationem praesumptæ voluntatis in casu orissimo, ac per testatorem non cogitato, quasi minus scriptum quam voluntum, quod cessat ubi testator casum existentia filiorum & descendantium cogitavit, sed certam qualitatem non habentes neglexit, cum tunc esset dictarum legum fictio seu suppletio; Quod à simili habemus etiam in terminis textus leg. si unquam Cod. de revoc. doni super donationis resolutione ob supervenientiam filiorum, quoniam non intrat, si de illis est cogitatum, cum similibus.

Ita quoque comprobantibus tot rebus judicatis, præsentim in proxime duobus precedentibus discursibus in utraque Bonon. de Barberijs & Amoriniis, in quibus ad amissum intrabat idem ac majus absurdum excludendi proprios descendentes masculinum sexum habentes proper penitus extraneos unde cedebant iidem termini dictarum legum, & tamen omnia haec negliguntur; Ideoque dicebam, quod oportebat in hoc statuere veritatem seu certam regulam quæ in dispositione ascendentis vel nunquam reciperebat limitationem, vel illam reciperebat indefinite, dum non videbatur posse simul stare, ut in pluribus casibus identificis, veritas modo esset alba, modo nigra; Et sic, vel oportebat retractare dictas judicaturas in duabus aliis Bononiensis proximè allegatis, & in plerisque aliis, vel ultimæ resolutiones subsistere non poterant, & hoc est quod meus intellectus non de facili capiebat.

Qua.

ELUCA
ne
amentis
t cat.
CVI
9

Quatenus verò pertinet ad dictas auctoritates *Aretini & Rustici*, de hoc si curdo dicebam nullam habendam esse rationem, cum sit simplex relator
Aretini, nullatenus examinando articulum, ideoque nullam auctoritatem facere videtur, ut adver-
*tunt Menoch. conf. 354. num. 25. & Cyriac. contror. 30.
 num. 3. & alii. Et quoad primam *Aretinus* loquitur dubitative non figendo pedes cum verbo forte; Contrarium verò ex professo substinet *Capra dicto conf. 18.*, & sentire etiam videtur *Soccin. con. 69. lib. 3.**

Et magis ad rem, *Aretinus* loquitur in casu quo testator disposeret cum ejus filiis, & descendantibus masculis, ibi, *quid si testator dicat, si filius meus decedat sine filiis masculis*, deindeq; transitus faceret ad substitucionem extranei, non cogitando ad superexistentiam sacerdotum ultimi de genere prius vocato vel filiorum & descendantium masculorum ex eis, itaut iste casus remaneat omisus ac à testatore non cogitatus, undè propterea recte in eo intrat dictarum legum suppletio, quod ad rem facere non videbatur, dum iste dici non poterat casus omisus; Et quamvis nimium urgeret dicta ratio absurdum vel inverisimilitudinis, attamen vel illa in omnibus casibus parimenter recipienda, vel in omnibus re-
jicienda est, sed dicta diversimoda iudicatura in eisdem casibus eamdem rationem habentibus mihi magnam inferebat difficultatem, ob quam, vel ista, vel dicta alia resolutiones placere non possint, ideoque oporterer in materia uniformem regulam ac veritatem statuere, & sic concludendo, dispositio dictarum l. l. cum avo, & cum acutissimi, vel non sufficit, vel non est necessaria.

Eam tamen differentia rationem solum observabam considerari posse inter istum casum, & prædi-
tos in duplice Bonon. de Barberis & Amorini, ac etiam in *Parmen. fideicommissi de Garziis*, & infra in *Firman. dis. 33.* cum similibus, quod scilicet in eis agebatur de fideicommissaria successione aperta per obitum ultimi de linea seu genere prius vocato absque prole, unde siebat transitus ad alium substitutionis gradum novumque personarum gerus ita qualitate vocatum, ita ut non habentes talēm qualitatem non privarentur jure quæsto sed repellerentur ab assequendo. In praesenti autem agebatur de continuatione bonorum in ea linea, seu genere, in quo jam existunt ac radicata sunt, & sic de privando filios, & descendentes possessoris jure qualito ex defectu dictæ qualitatis, quod est quid longe plus, atque hæc ratio differentia videbatur pro meo iudicio unicum fundamentum, cum quo, citra contradic-
tionem cum aliis, hæc ultima resolutio substineri posset; Verum in alia Bonon. fideicommissi de Cataneis dis. 40. agebatur de ista continuatione, atque de exclu-
*dendis filiis ac descendantibus ultimi possessoris, qui erant etiam descendentes testatoris ob penitus extraneum, & tamen hoc absurdum curatum non fuit, ideoque jactet quicunque velit agnoscere semitas veritatis, quoniam ego fatetur, ob dictas varietates illas esse mihi ignotas, licet varietates magis Tribunalibus connaturales esse videantur, ex iis qua-
*discurrit Thesaur. in prefat. decis. num. 23. in fine.**

BONON. FIDEICOMMISSI DE MOZZARINIS.

PRO

FLAMINIO ET AVGUSTINO
DE COLTELLINIS

CVM

CHRISTOPHORO ET IOANNO
PHILIPPO DE ASTIS
ET ALII.

Responsum pro veritate.

De eadem materia, An sub nomine malorum cognatorum veniant solum male per masculum seu per medium formum, vel etiam omnes per plura media Defectis aliquibus substitutis sub eodem nomine vocatis, An portio defecta secundata accrescat alii substitutis, vel near libera penes haecdem gravatum, incidenter de aliis punctis remissive.

S V M M A R I V M.

1. *A signatur ratio, quare examinantis causis cadentes sub eisdem articulis, & clausibus.*
2. *Quomodo in hac materia attendi debeantur & doctrina.*
3. *Faci series.*
4. *De punctis sub controversia cadentibus.*
5. *De vulgaris anomalis, seu in fideicommissis.*
6. *De concursu proximioris, & remotioris ad tantum deicommissiarum successionem iusfructu.*
7. *De regula, & limitationibus, an vocatis secundant masculi per medium formam.*
8. *Examinandi conjectura, ex quibus vocatis non venient illi per medium feminino.*
9. *Diilio ut supra importat repetitionem predictam.*
10. *An portio defecta accrescat alterius substitutus, non quam caduca efficiatur libera.*

DIS C. XXXII.

Superfluitatis nota dignæ censendæ non videtur, tam in ista, quam in quacunque alia materia plures reperita annotationes casuum seu controversiarum sub eisdem articulis & conclusionibus cadentium, id enim ad veritatem indagandam, & equivoca tollenda, nedum congruum, sed nefarum videtur cum enim hodie in foro nullae vigent quæstiones juris apud antiquiores sed voluntæ, in scholis & Academiis tantum auctoritates, quoniam illa opiniones quo magis communes, vel probabiles magnis Tribunalibus videntur, jam receptæ sunt pro regula, alia vero servient pro limitatione, ex diversa testantur & contrahentis voluntate ex conjecturis, alligantibus circumstantiis metienda, consequenter omniderunt potius quæstiones facti & applicationis, sed proinde oportunum est in omni materia, prædicta verò in ista ultimarum voluntatum, plures quæstiones fieri potest habere connexos casus, qui primi pectu omnino similes ac plenè identifici, diversiter receperunt determinationes ob aliquam diversi-